

Henvisning

Dette er en avskrift av et stenografert foredrag av Bruno Gröning, som han holdt den 22. september 1950 i heilpraktiker Eugen Enderlin's praksis i München.

Merk: Innholdet i denne talen er noen steder på grunn av uskarphet i stenogrammet ikke helt ordrett gjengitt.

Foredrag av Bruno Gröning, München, 22 September 1950

«De aller fleste av dere har kommet hit ...»

Mine kjære hjelpesøkende!

Dere har alle kommet hit først og fremst for å bli kvitt sykdommen deres.

Hver og en har sin egen forestilling om dette, men ingen vet hvordan det skjer. Det er noen som tror at de kan forlange noe av meg. Den ene gangen synes en person det samme som den andre syns; ja, vi er her, vi har betalt, vi er undersøkt (1), vi vet at vi er syke, og på grunn av dette - fordi vi har betalt - må det gå fort å bli kvitt sykdommen. Jeg vil snu dette rett fra starten av. Jeg pleier ikke å snakke om penger, men det finnes faktisk mennesker som tror de kan hevde og si at «når jeg har betalt, så er jeg i min fulle rett til å forlange.» For at vi skal forstå hverandre rett fra begynnelsen om hva dere har betalt, så er det et legehonorar, og det er rett å ta dette honoraret. Når dere ellers har gått til en lege, har dere betalt for undersøkelsen, jeg vet ikke summen, det interesserer meg heller ikke. Dere kan aldri betale meg for alt det jeg gjør. Jeg gjør dere oppmerksomme på, at aldri noen gang har det her på jorden vært slik, at et menneske kan kjøpe sin sunnhet.

Jeg vil ikke snakke dere vekk fra legene deres, for min del kan dere gå til dem hver dag. Jeg snakker ikke imot det, tvert imot, jeg ville være glad om disse menneskene endelig var åpne for å hjelpe folk. Til det man til nå ikke kunne klare, rekker jeg ut min hånd og sier: «Kom, hjelp!» Men ikke slik som tidligere, og som det har gått menneskene i blodet, at man sier; når jeg kan betale har jeg det lettere, jeg går til legen. Det har blitt lettere for dere, men lettere på lommeboken. Mennesker som har mye penger, som er rike på penger og eiendeler, de er ofte like rike, og noen ganger enda rikere, på sykdom. Men ingen av disse personene har lyktes i å kjøpe seg sunnheten. På den annen side er det fattige mennesker som ikke har penger eller noe annet, og de er også for det meste fattige på sykdom. Det er forskjellen. Pengene er altså ikke utslagsgivende, og det er godt og riktig at det ikke er ett menneske på jorden som kan kjøpe helse. Og derfor innvilger jeg heller intet menneske den retten, og om dere ellers ville tilby meg penger som egentlig kunne hjelpe mange mennesker, ville jeg forkaste det, som jeg alltid har gjort.

Anmerkning (1) fra Bruno Gröning Stifelsen: Fra sensommeren til høsten 1950 og i årene 1952 og 1953 holdt Bruno mange foredrag i praksisen til heilpraktiker Eugen Enderlin i München. Enderlin hevet en inngangsbillett fra de besøkende, som han begrunnet med at han gjorde medisinske undersøkelser.

Det har til og med vært folk som har hatt den frekkhet å si, 'jeg gir hundre tusen' - eller hva vet jeg - 'tre millioner dollar, eller til og med seks, jeg vil se det mennesket som gjør under på denne jord, og jeg har jo råd til det'. Jeg har bare sagt til disse personene, at jeg lar meg ikke bli sett for penger, for jeg er ikke et utstillingsobjekt. Disse menneskene skal ikke tillate seg å tro, at fordi de har penger så har de råd til alt. Jeg vil ikke fornærme dem. Når den ene eller andre blant dere har penger og eiendom, gleder det meg at dere eier noe. Men når folk tør å tro, at de har råd til alt med pengene sine – de kan jo kjøpe alt som har kommet fra menneskehender, men det som kommer fra Guds hånd, det kan de aldri erverve seg.

Sunnhet kan man ikke kjøpe. Det er det jeg fra starten nekter! Og den som tror han har rettigheter, tar feil. Alle blir tatt etterhvert som de kommer, for jeg spør aldri et menneske om dets religion, jeg spør heller ikke om dets nasjonalitet eller hvor det kommer fra, her er alle mennesker like. Og hvis den ene eller andre kanskje tenker at de vil fortelle meg noe, at jeg skal holde deres hånd eller berøre de syke stedene, eller at de skal ramse opp for meg alle sykdommene deres - det trenger jeg ikke, ingen trenger å fortelle meg noe. Fram til denne dag og videre framover så lenge jeg lever på denne jord, tar jeg ikke imot noen menneskelig lærdom. Jeg oppfyller heller aldri personens ønske slik han uttrykker det. Jeg vet best hva jeg kan og skal gjøre, og jeg gjør det alltid rett. Jeg innvilger aldri et menneske retten til å forlange noe av meg. For at dere skal forstå meg rett, la oss gå tilbake til tekniske ting, til det som gjennom dere mennesker - unnskyld, jeg vil ikke dermed si at jeg ikke også er et menneske - til det som er gjort av menneskehender, la oss ta radioen. Dere kan bare ta imot på deres mottakerapparat det som senderen sender ut. Hvis det er skrammelmusikk, er det ikke mulig for dere å høre hornmusikk, det er umulig. Når dere tar i mot fra en sender, kan dere bare ta i mot det senderen sender.

(her er det et hull i stenogrammet)

Mennesket vet ikke hvordan det skal forholde seg til det, derfor føler jeg meg forpliktet til å forklare for menneskene, for det er slett ikke nødvendig i det hele tatt at dere kommer hit. Men fordi dere fortsatt er uvitende, vil jeg forklare for dere mine handlinger og hva jeg gjør. Herr Dr. Enderlin har gitt meg husrom og gjør seg umake for å vise menneskene den rette veien, ikke en vei jeg bare tenker på å gå, men veien jeg går.

En som er syk tror at det hjelper å vise et lidende ansikt. Folk som egentlig bare vekker medlidenhet, fordi det har gått dem i blodet, de har heller ikke lenger kraften, det vil si, de er trykket ned av sin sjelelige lidelse. Og deres omgivelser svekker dem istedenfor å styrke dem. Det trengte ikke være sånn. Den som ikke slipper det som kan slippes, forfaller.

Min virksomhet i dette huset skal bare tjene til å vise menneskene her hva det egentlig er som skjer. Dere har hørt en masse, også lest mye godt og dårlig, men mer dårlig enn godt. Jeg kan kort forklare dere hvordan det hele har skjedd. Jeg føler meg naturligvis ikke forpliktet til å legge fram et regnskap om det, men en liten forklaring gjør alltid godt. Jeg vil ikke gjøre propaganda for meg selv, men for å bli ved dette punktet, så er det ikke sånn at jeg ikke vil ha mange mennesker, jeg kunne like godt ha tatt Niebelunghallen, det hadde vært bedre enn de få som er her, men da er det ikke mulig å få kontrollert alle de tusenvis av mennesker ordentlig.

Folk er så ufornuftige, de forstår ikke dette. Her har jeg muligheten til, i en liten ramme, å gi hver person som nesten hver dag kommer hit, en grundig forundersøkelse, slik at jeg kan fastslå nøyaktig hva som feilte ham, og hvordan han har det etter min tilstedeværelse, om han har kommet seg, og i hvilken grad han har blitt frisk. Her, med disse få, beviser jeg så mye, at ingen mennesker på denne jorden noen gang kan skake det. Kort sagt, hva helbredelse angår, for å bli autorisert som helbreder, er det nok at jeg helbreder ett menneske i året. Men her ser det ut til at om jeg ga menneskene fritt rom, ville ikke hundre, men tusener komme hver dag og ikke bare tyskere, men også fra utlandet, fra fjernt og enda lenger fra, et tegn på at mennesker uansett nasjon er akkurat like syke som menneskene her. Sykdom har bredt seg over hele jorda, denne jorda som vi lever på.

Jeg kan forstå menneskene, som har vært i gang og fortsatt er det, og har gjort det i tusenvis av år; de har forsket på alt som finnes mellom himmel og jord, men de har ikke lyktes å utforske noe som dette. Til slutt var de tvunget til å hjelpe med kunstige midler, og har vært nødt til å gå over til å framstille apparater og preparater, selvfølgelig kunstige sådanne. Og alt det som skaffes kunstig gjennom menneskenes hender, det finnes også i naturlig form, og det både bedre og lettere. Som bevis for at det faktisk er sånn, har jeg i dag ikke hundrevis, men tusenvis av bevis. Det er mye som ikke kan forklares, men ingen ting som ikke kan skje. Hvor fint det er å eie et slik apparat som

kan slå fast hvilke sykdommer menneskene som lever på denne jord plages med. Jeg vil understreke at vi befinner oss på sykdomsveien for å befri mennesker fra sykdommene deres.

Jeg kan ikke drømme om å forlate syke mennesker, jeg vil se at de er noenlunde friske, slik at de kan fortsette på denne veien de har gått inn på, og fortsette å gå den videre og bli helt friske og sunne. Dette er ikke feil vei, dette er den guddommelige veien.

Hvordan er det overhodet mulig, at når folk ber for deres syke slektninger, familiemedlemmer eller bekjente, uansett hvor på jorden de er, så kan jeg stille et sykdomsbilde for disse personene, uten at jeg har navn, bosted eller noe som helst annet holdepunkt for personen det gjelder, personer jeg aldri vil få se eller treffe, og at dette sykdomsbildet alltid stemmer 100%? Og hvordan er det i det hele tatt mulig, at jeg kan sende den helbredende bølgen til disse personene? Men hvem sender jeg den helbredende bølgen, hvem kan jeg fjernhelbrede? Jeg helbreder bare når personens nærmeste omgivelser er i orden. Ham selv som syk er riktignok en svekling, men vedkommende blir sterkt påvirket av sine slektninger ved at de stadig bryter ned det jeg har bygget opp. Og det har intet formål at et lite barn, som er helt uvitende, ødelegger alt det som det jo ikke forstår. Man gir et barn en radio og sier; her har du noe å leke med. Og så leker barnet faktisk så lenge, med hammer og meisel, inntil apparatet ikke lenger er et apparat..

Hva vet folk om hvordan det kan påvirke sine medmennesker? Påvirkningen, den sjelelige påvirkning, er så sterk, at det er nytteløst å fjernhelbrede alle mennesker. For deres medmennesker er så dumme, eller vi sier, de har allerede blitt onde, og det har gått dem i kjøttet og i blodet så de ikke lenger vet hva som er godt, hva som er ondt, hva som er feil og hva som er rett, og bare gjør det onde.

Jeg må ikke glemme også å gi dere det følgende med på veien; det folk forlanger eller krever, det skal de aldri motta og det vil de aldri motta. Den ene og den andre sier hvordan de tror det er; «Jeg tror på Gud, jeg er et troende menneske, jeg går i kirken, jeg ber», og legger så til, at de tilhører et eller annet trossamfunn. Og når han har blitt syk, ber han til Vårherre, han ikke bare ber, men han forlanger. Hvem har rett til å forlange noe fra Herren Gud? Men mennesket.... (resten av setningen i stenogrammet er uleselig)

Det er nøyaktig på samme måte her, og jeg blir like stå når folk her sier: «ja, kom igjen da, du kan saktens snakke, men bevis det nå.» For jeg gjør det omvendt, det har jeg gjort helt fra jeg var barn, idet jeg ikke har snakket, men handlet. Jeg har snakket via mine handlinger, og det hadde også blitt rett hvis menneskene hadde snakket med handlinger og ikke bare snakket. Med handlinger, og dermed bevist at det er rede til å hjelpe. I dag er jo folk blitt så onde, at de kan se på at et sykt og stakkars menneske ligger der, og tenke: «Hva har de syke med meg å gjøre!»

Og ikke bare, at man kan hjelpe disse syke, man kan også leve av det ved å si; du kan betale, da kan du komme. Det er også folk som ikke spør etter om den syke er fattig.

Jeg kunne fortalt dere mangt om det jeg har møtt på i livet. Men ettersom folk ikke gjenkjenner det lenger, sier jeg, at de i form av ord til en viss grad har blitt kristne, idet de alltid hevder at de tror på Gud, men det er bare i ord, svært sjelden i handling. Jeg garanterer, jeg har vært blant tusenvis av mennesker, og hatt et stakkars menneskebarn foran meg, og blant disse tusener har det kun vært et eneste menneske som har forbarmet seg og hjulpet dette mennesket.

Kort sagt, vi må ikke glemme, vi må ikke være uvitende om, at så sant som det er at det finnes en Gud, så finnes det også en Satan. Og denne Satan lar ingen stein være urørt, han prøver seg over alt, for han er ond, og vil hevne seg på dem Herren Gud hadde til hensikt å gjøre godt, og gjør bare godt for mennesket, så langt det er det verdt; tror på Gud og opprettholder forbindelsen til Ham. Den forbindelsen kan bare opprettholdes gjennom handling, når handling får tale, ikke de tomme ord! Og slik har Satan arbeidet gjennom generasjonene, og tæret på menneskene. Dere kan aldri forlange av Satan, at han skal gjøre noe godt. Det er jo fordi han er den skinnbarlige Satan!

Det stemmer at kirken har forstått det og har snudd hver en sten, men dere har allikevel hoppet lett over det. Ingen har vridd hjernen over det. Når et barn blir født, sier man, at det må bli døpt for å unngå arvesynden, for det er allerede ondt, fordi det allerede er merket av den. Det stemmer, det lille barnet har arvesynden med seg i kjøtt og i blod, så det har allerede blitt ondt.

Når du vil skjære bort noe som er dårlig fra et stykke kjøtt, så forventer du aldri at den biten kan bli god igjen. Den er akkurat like dårlig som den store (manglende tekst i stenogrammet) som den har blitt fjernet fra. Og her er det ikke annerledes, mennesket har faktisk gjennom arv belastet det lille barnet det fødte med den samme djevel som man gjennom årene har akseptert. Han sier jo: «Enhver er seg selv nærmest», og jo større nøden er, jo verre blir elendigheten, og desto verre blir mennesket. Hold dere langt fra disse sataniske menneskene, så vil dere leve godt og ha fred og ro. Men barnet blir døpt for å fjerne arvesynden. Jeg sier, arvesynden er den lille djevlen som barnet har med seg.

Det onde er alltid det djevleske! Og når det lille barnet vokser opp, og hvis moren, faren eller et annet familemedlem er ondt, så er det selvsagt at barnet blir ikke bedre, det må også bli ondt. Jeg vil gi dere et lite eksempel. Dere har en bøtte med poteter, og så legger dere i en råttent potet. Også her lar Satan ingen ting være uforsøkt, og lar det guddommelige, som Vårherre har gitt oss som næring, bli dårlig. Når den råtne poteten ligger blant de mange gode, er det klart at de etterhvert også råtner. Men før de råtner helt, infiserer de omkring seg. Dette griper om seg mer og mer, slik at hvis dere ikke tar jobben med å fjerne og kaste de dårlige, så råtner alle potetene. Ingen har riktig tenkt over at mennesket selv må renses. Man lar dem bare løpe, man løper allerede selv. Altså vokser djevelen sammen med barnet, han blir kanskje enda større enn han var hos noen av de andre i familien. Nå følger den videre håndteringen, barnet vokser seg større, og den lille djevelen vokser med. Det blir til en djevel, og denne djevelen parrer seg gjerne med de onde, for da føler han seg vel. "Jeg må gjøre dette, må gjøre alt mulig, da liker jeg meg, javel!" Han kan ikke annet, for han har djevelen i kroppen. Istedenfor bedre, blir det verre! Denne djevelen er et forarbeide, et innledende stadium for å gjøre plass til Satan i egen person. Etterpå sier man; "Det mennesket er en satans fyr." Ja, han er faktisk en godbit, en stek for Satan. Djevelen har gjort et godt forarbeide, det er det andre stadium, han har laget plass for Satan, slik at han kan skjule seg i denne menneskekroppen. Og det er klart, at man kan ikke vente seg noe godt fra dette satansmennesket. Ingen behøver å fortelle meg at det finnes mennesker som bare gjør dårlige ting, som alltid må gjøre dårlige ting.

Det finnes hemmelige ting, og også ikke-hemmelige. De hemmelige, de er gjemt bort, og de ikke-hemmelige lar seg alltid gripes, og man merker det når staten, som er utstyrt med politi, har mye å gjøre med å sette dem som bare gjør ondt, i fengsel.

Men straks de er ute igjen, gjentar de det samme eller noe enda verre. Jeg har selv kjent mange slike mennesker. De kan ikke noe for det. Man trenger bare å gå tilbake og undersøke vedrørende deres pårørende /slektninger og miljøet de kom fra.

Men det skjer også at det er et barn i en familie, som er verre, som jeg sier; i en bøtte med poteter kan det også være en som er råttent. Hvis man ikke straks vet å eliminere dette, er det en fare for slektningene, for de potetene som ligger ved siden av. Alle mennesker som gjør slike dårlige ting, jeg sier alltid; de er syke, de er ikke friske. Jeg vil med det si at de er dårlige, de er ikke gode. De må en gang bli helbredet, og jeg har gjort alt for å helbrede dem, det vil si å helbrede så langt det var mulig, og sagt til dem om det ikke hadde vært bedre å slå inn på den gode veien, og slutte med det dårlige og syndige. Men de fleste tar ikke i mot advarselen, og de liker også å kunne være måneder og år i fengsel eller tukthus. De har vent seg til det. I stedet for å bli bedre, blir de verre.

Man må passe seg for slike mennesker. Så deilig det hadde vært om man kunne la dører og porter stå ulåste, at folk ikke stjal fra hverandre, at de tvertimot støttet hverandre istedenfor å utnytte hverandre. Men fordi det er slik som jeg nettopp sa, har Satan tatt sin plass i mange

menneskekropper, og gjør alt for å ødelegge det gode. De vet det ikke, for det meste vet folk ikke at de har forfalt til Satan. Noen mennesker kan ikke holde munn. De ser svart på alt, og kan ikke se at noen gjør noe godt. Så burde disse menneskene heller ikke gå i kirken, for det er en stor synd å gå i kirken og be andektig, og etterpå overse andre mennesker, og bare legge merke til alt som er dårlig. Knappt er de ute av kirken, så er de i gang med å stjele, jeg kjenner flere. De kan simpelthen ikke la være.

Det er ingen mennesker som tror på Gud, som kan forbinde seg med Ham, det er ingen som har noe håp lenger om at de kan få hjelp fra Gud. De har mistet forbindelsen! Det kan du se eksempler på over alt. Jeg ser på lysekronen foran meg. For å gi liv til disse lyspærene, må det slippes til strøm. Denne elektrisiteten genereres kunstig, og kommer fra et elektrisitetsverk. Når forbindelsen fra verket til lyspærene er der, oppfyller pæren sitt formål. Hvis forbindelsen blir kuttet, hvis en dårlig hånd kommer og kutter forbindelsen til verket, kan du ikke forvente at pæren kan leve. En eneste skitten hånd kan få det til! Men det skal mye mer til for å komme på å gjøre det. Ta en radio som er i orden, og en slem hånd som sitter på en ond person som er innstilt på å gjøre noe galt, denne personen kan gå så langt, at han ødelegger dette opptaksapparatet, og kutter forbindelsen til kringkasteren. Følgelig kan du ikke motta noe. Det er det samme her, hvis det er fredsforstyrrelse i gang, ville det være nytteløst å å gi dere et slikt apparat. Mennesket må rydde ut all det dårlige, jage det fra seg, gjøre alt for å være et godt menneske. Og enhver som er ond, og som våger å legge hånd på ham, skal han vifte vekk og si: "Her har du ingen ting å finne, denne kroppen er min, den lever jeg med."

Det er altså lett å avskjære forbindelsen. Som det er skildret i disse to eksemplene, forstår dere nå at menneskene også har mistet den direkte forbindelsen til Vårherre. Når et apparat eller en linje fra verket er brutt / kuttet av, er det bare en fagmann som kan bringe det i orden. Men fagmannen må passe på at det ikke kan komme noen skitne hender og ødelegge igjen, da slukker pærene igjen og oppfyller ikke sin hensikt. Sammenlign pærene med mennesket, så har du det. Eller sammenlign radioen med et menneske. Mennesket mottar her den helbredende bølge, på samme måten som radioen tar opp radiobølgene. Og den lille fagmannen som kan gjeninstallere forbindelsen til Vårherre, det er ikke noe jeg bare vil være, det kan jeg åpent si at det er jeg! Jeg vil gi alle mennesker tilbake det de har mistet, i den grad de er klare for å gå denne veien, den veien de en gang tidligere var på, bare at de lot seg rive vekk fra den av disse sataniske menneskene som sa: "Kom, her er det bedre å være." Og så kom de på avveie.

Mennesket er nå fristet til bare å elske det vakre, ikke det naturlige. Han elsker det vakre, det ytre, han lar seg lett lokke. Det har gått folk i blodet og de sier: "Hvis jeg har penger, da har jeg alt." Mennesket har i dag en sånn innstilling at de gjør alt for penger. Altså kan mennesket kjøpes. 'Jeg tilbyr ham bare penger, så får jeg alt'. Men jeg ville ikke gjøre det. For det første har jeg det ikke, (penger) og for det andre ville jeg ikke kjøpe et menneske, kjøpe det for penger.

Å rekruttere mennesker for gode gjerninger er ved å vise dem den veien hvor det er noe godt og naturlig. Det kunstige holder jo ikke lenge. Dere merker også her forskjellen mellom det kunstige og det naturlige. Det kunstige forgår, det gjør aldri det naturlige!

I den grad mennesket har gått over til det sataniske, forsøker de alt for å ødelegge det naturlige, det guddommelige. Mennesket er på god vei dit. Han har gått så langt med sin kunst, med sin viten og kunnskap at han faktisk ville kunne ødelegge alt som er naturlig. Alle levende vesener på jorden, menneskene, dyrene og alt planteliv, det kunne alt bli ødelagt. Hvordan? Ett lite ord: Atom! Da er det slutt på kunsten. Mennesket har bragt det så langt, at han kan ikke lenger noe annet. Satan har fullbrakt sitt verk! Men selv om mennesket har kommet så langt ut, så er det allikevel noe godt som viser seg.

Og det er et menneske, som til tross for denne store faren menneskene har skapt, advarer menneskene og roper dem tilbake fra ulykken som truer dem. Mennesket har kommet så langt at nå står det foran avgrunnen. Og jeg roper det tilbake, tilbake til den veien hvor det en gang befant seg i sikkerhet.

Satan hadde, den gang han begynte å trakkassere menneskene for å lokke dem på feil vei, sprengt bort broen som førte til den guddommelige vei, følgelig var det ikke lenger mulig for menneskene å komme opp på den veien. Broen var der ikke lenger. Det hele var bare en kunstig stopp. Og nå kan jeg helt kort si dere; broen er satt i stand igjen. Over hele verden har man lyttet; det fins et menneske som gjør undere. Først ble han kalt en underdoktor. Dette mennesket kan noe, han har allerede bevist så mye. Gå, gå! Og hvordan forestilte folk seg dette? De trodde at de ville stå overfor en doktor som skulle doktorere dem. Nei, slik er det ikke. Det var en feil forestilling. Jeg vil ikke noe annet enn, med denne guddommelige kraft, å gi folk tilbake det de har mistet. Jeg vil bringe dem tilbake dit de en gang var, på den guddommelige veien. Her heter det :”Dø, eller lev!” Den som vil leve og som vet at det er en Gud, den som enda har en liten gnist i seg, han vet å gå denne veien. Og den som går denne veien, den rette veien, han går fredens vei.

Jeg kunne gi dere så mange praktiske eksempler, at intet menneske kunne si at det ikke stemmer; ”Du er kanskje bare god til å snakke, noen tror, men jeg tror det ikke.” Jeg vil ikke tvinge noen til å tro på det jeg har sagt. Dere kan tro på det eller la være å tro på det. Dere trenger ikke lytte til min tale. Dere har et valg, et lite puff og så er det overstått.

Eller, dere kommer tilbake og går den sikre, gode, guddommelige veien. Ikke slik som dere har forestilt dere: ”Jo, jeg har vært der, hva er det egentlig den lille fyren vil, han har slett ikke helbredet meg.” Nei, det er ikke det det kommer an på. Om bare en eneste i denne lille gruppen mennesker blir helbredet, så har det skjedd noe stort. Jeg ønsker ikke her å sette en målestokk. Jeg vil ikke krenke noen, tvert imot, jeg vil rekke hvert menneske en hånd. Jeg er dermed en rollemodell, for jeg vil også rekke hånden ut til min verste dødsfiende hvis han er villig til å gå den guddommelige veien. Jeg personlig tilgir ham som menneske, om og hvorvidt Herren Gud tilgir ham, det kan jeg ikke si noe om. Som menneske kan jeg tilgi ham.

Det er akkurat det samme som når jeg sier, at det er opp til enhver. Om vi tar et lite barn som står foran ovnen, og mor eller far sier: ”Ikke gå dit, du kommer til å brenne deg på fingrene!” Barnet hører ikke, og går bort og tar på ovnen. Den som ikke vil høre, må få føle! Dere vet det, men dere har bare ikke tenkt over det. Dere har bare fått med dere et eller annet fra mennesker, og blir ikke lenger ført av Gud, men av mennesker, og har utført menneskelige befalinger. Hvorfor? Jeg gjør det ikke! Dere kan gjøre hva dere vil med meg, jeg følger ingen befalinger fra mennesker. Det gjør jeg ikke, og jeg tror jeg kan si til hele menneskeheten, at det jeg gjør er godt.

Jeg visste ikke at folk har rett til å forby meg noe sånt. Jeg vet - som alle vet - at et menneske som gjør noe galt, blir straffet. Menneskelig sett er han jo i gode hender. Men videre sett, får han sin straff når han har gjort noe galt. Med meg har de forsøkt alt, til tross for at jeg har gjort mye godt for mennesker – ikke at jeg vil rose meg selv – til tross for alt det gode jeg har gjort for folk, har de gjort alt for å styrte meg. Og disse menneskene som våger dette, og som fortsetter å våge det, jeg sier nå som før, det er dårlige, sataniske mennesker som aldri selv ville finne seg i noe sånt. Ærlig talt så vet jeg (uleselig tekst) ikke lenger hva det er et menneske kan bli straffet for.

Her gjør han noe ondt. Den som gjør noe ondt straffes, og det gjør også den som gjør noe godt! Vi tar gjennomsnittsmennesket og sier; ”Du skal gjøre det og det!” Nei, dere skulle bestemme selv hvilken vei dere vil gå. Hvis dere går den gale veien, kan dere ikke forvente noe godt. Når dere følger den gode, den guddommelige veien, da kan dere forvente at dere blir menneske igjen, og ikke det menneske dere var, som hadde blitt villedet. Hvilket menneske har fortsatt det menneskelig instinket i seg? De fleste lar seg føre av andre mennesker, de kan ikke lenger følge sitt eget instinkt.

Dyrene står i dag langt over mennesket. Hvorfor? Fordi de har sine instinkter i behold.

Det er også dyr, som kjæledyr, som faktisk langsomt blir dratt mot det menneskelige, og som følger menneskenes befalinger. Et dyr må forbli et dyr! Et dyr løper aldri noen risiko med mindre det blir forhindret av sin eier. For eksempel vil en hund som løper over veien, aldri bli overkjørt av en bil hvis eieren lar den løpe, men hvis den blir kalt tilbake av eieren, da blir den påkjørt, det hadde aldri skjedd hvis dens herre ikke hadde ropt på den. Mennesket kan lære av dyrene! Når en fare truer, om

vi tar en rotte, så skadelig den enn er, så er den til nytte på en annen måte. Når et skip skal gå ned, da vet rottene det 24 timer før det skjer, og forlater skipet, det forteller sjømannen. Det er et faresignal til menneskene når rottene forlater skipet. Andre dyr som kan gå fritt forlater også et område 24 timer før når et jordskjelv er på vei. Mennesket merker ingen ting, det blir værende - og forgår. Akkurat som hvis jeg skulle lytte til mennesker! Det kommer stadig mennesker som ikke vil la noe være uforsøkt, og som sier: "Herr Gröning, De må gjøre sånn, og det der må De gjøre på en annen måte." Hvis jeg skulle lytte til alt det, og gjøre slik de sier, da kunne jeg ikke utføre noe som helst. Jeg handler rett når jeg ikke lar meg påvirke av noen, og går den veien jeg vil gå. For det ville være galt av meg å la meg lede av et annet menneske. Jeg lar meg lede av den guddommelige kraft. Med dette vil jeg si dere så mye, så dere vet hvorfor jeg er her på jorden og hvorfor jeg gjør det jeg gjør. Alt som liten gutt undret jeg meg, og jeg sa; "Han har det embete, og han har et annet, men hvorfor er de ikke i stand til å finne den sanne, guddommelige tro?" nei, den Herren ga et embete, den ga han også en forstand! Og den som tok seg et embete, den ga Herren forstanden! Slik som menneskene ikke lar noe være uforsøkt for å komme seg inn her og der for å få et godt betalt embete, slik trengte andre seg inn på meg for å tjene mer penger på mitt arbeide og min virksomhet. Jeg var aldri innbilsk, men menneskene ved min side, de var det. De trodde straks at de var selveste Gud. Folk trenger penger, for ellers må de begynne å bytte varer og tjenester, slik det var før, da penger ikke fantes, og det kan de ikke. Følgelig er det rett at det er penger til. Men det er ikke rett at penger lokker og forfører folk slik som det er tilfelle. Og jeg er stolt over at jeg ikke har latt meg forføre, jeg lar meg ikke friste, dere kan ikke kjøpe meg for gull, heller ikke få noe fra meg for penger. Når dere kommer til meg, må det være med et åpent hjerte, og dere kan ikke lyve for meg. Hvis noen gjør det, ber jeg ham gå, og sier at først må han bli et godt menneske. Hvis jeg stiller et spørsmål til en person og han svarer meg løgnaktig, sier jeg: "Du kan ikke annet, la oss vente og se." Og jeg er i stand til - ved hjelp av den guddommelige kraft - å se inn i hjertet hans, om hans handlinger er falske eller ekte/sanne. Men ikke som en kriminalbetjent en gang våget å si til meg: "Hjelp meg med din klarsynte kraft!" Jeg svarte ham: "De tar helt feil, jeg vil ikke at folk kommer i fengsel." Disse menneskene er jo syke og trenger helbredelse, og jeg vil forsøke alt for å hjelpe dem å bli fri fra det djevelske, det sataniske.

I dag fins det 10 prosent gode mennesker og 90 prosent dårlige. Men jeg vil snu dette tallet, jeg vil ha 90 prosent gode mennesker og 10 prosent dårlige. Og de sistnevnte kan få være der, slik at de gode menneskene ser at ondskap finnes.

Dere vil også kunne se at det finnes godt og dårlig i naturen. Jeg nevner bare ett eksempel: la oss ta sopp. Det er flere giftige enn spiselige. Her må mennesket passe på, vær forsiktig! Vi har den dårlige, men forlokkende fluesoppen, og den spiselige steinsoppen. Og mennesket tar fluesoppen fordi den ser så pen ut, mens steinsoppen jo bare er brun. Men den kan spises! Akkurat slik ledes og lokkes mennesket, idet det sier: "Han er så pent kledd, han er et anstendig menneske."

Men spør ikke hvor han har antrekket fra, det er ikke alltid ekte! Og hvis vi tar en kvinne... jeg vil ikke fornærme kvinnenens verden, men de er så forførende. Kvinnene har det i blodet og i kjøttet, de gjør alt for å gjøre seg pene. Og jo mer kvinnen lokker, jo flere kommer. Og hva blir kvinnen? Hun blir det hun vil, hun blir det hun ønsket. Jeg tror ikke jeg trenger gi dere flere eksempler.

Det gleder meg at alle folk er så rene og er så ordentlig kledd. Og noen ganger hjelper kvinnen litt til, noe gjør man jo. Men derfor behøver det ikke utarte til en forlokkelse! Når kvinnen gjør det for mannen sin eller vennen sin er det ikke så ille, men det er ille hvis hun er fritt vilt, og sier 'jeg vil lokke så mange at jeg dermed kan leve et annet og godt liv.'

Jeg har gitt menneskene å vite, at jeg gir livet mitt til denne jorden, at jeg stiller mitt liv fullt og helt til rådighet, og at jeg vil gjøre alt for å hjelpe menneskene. Ikke at jeg kan gi dem noe fra meg personlig. Nei, jeg fører dem på en vei hvor de finner sitt videre liv, et godt liv, det naturlige, guddommelige livet. Det er også feil når folk sier at jeg er dum når jeg sier at jeg ikke vil ha noen tilhengere. Tilhengere kan være så mangt. Jeg vil ikke være behengt av mennesker, jeg vil være fri!

Jeg vil bare vise dem veien, den veien de må gå hvis de vil leve/føre et godt liv. Jeg vil bare være en veiviser, jeg viser veien. Derfor står jeg her på denne jord. Det kan være noen blant dere som sier; han tar munnen full, den lille fyren. Å nei, det jeg gjør og det jeg sier, det kan jeg alltid stå inne for. Tilhengere, ja det fins også andre tilhengere, som er svært vanskelig å få vekk, det er der hvor Satan har lagt sin hånd, der har de faktisk en tilhenger hvor hjulene ikke går rundt. Men dit bort går jeg ikke, jeg viser ham hvordan han kan kjøre bedre. Det er så mange mennesker som kunne hjelpe disse menneskene. Skulle jeg belaste meg med det?

Det har vært folk som har dristet seg til å si: "Han Gröning må komme ut av huset, han må komme og hjelpe oss, han har den guddommelige kraft, han får ikke lov til å bli der inne." Andre sier: "Jeg går ikke før jeg har blitt frisk." Det skjer også. Jeg ville passe meg for å spise umoden frukt. Hvis du gjør det, er det en fare for at du blir syk. Jeg lar den alltid bli moden før jeg spiser den. Og hvis du vil opprettholde helsen din, da spis bare moden frukt, ta deg tid til den er moden.

På samme måte kunne jeg si: "Ja, hvis jeg fulgte denne mennskebefalingen om å hjelpe denne personen, da ville jeg begå en stor synd, for han er slett ikke moden, og han gjør ikke noe selv, han gjør ingen ting for å kaste av seg det onde." Da ville jeg også bli dårlig, slik du ble det av umoden frukt. Det får jeg ikke, det gjør jeg ikke! Og derfor sier jeg med god samvittighet: Når den ene og den andre ikke enda kan holde på det gode, der jeg har satt i stand forbindelsen, da kan jeg heller ikke hjelpe. I dag har jeg hatt tre menneskebarn på rommet mitt, de ante ikke hva det var som skjedde med dem. De visste hva de hadde kommet for, de visste hva de ville, men det gikk fort. Det gikk så mye godt, så mye av det som heter den guddommelige helbredende strøm – Heilstrom – gjennom kroppene deres. De hadde kommet så langt, at de var halvveis helbredet. Jeg ga dem det videre med på veien, idet jeg sa: "Du kan dra hjem forstrøtningsfullt, du vil motta strømmen videre. Hva du heter eller hvor du bor, det er det samme, du trenger bare å koble deg på, og så mottar du den helbredende strøm, akkurat som når du skrur på radioen eller en annen motor, og så går den. Og på samme måte som med radioen, kan dere også oppta den helbredende kraft, denne helbredende bølge kan sammenlignes med radioen; en sender, en mottaker. Dere er også bekjent med at man kan sende ut via dette opptaksapparatet, nå kommer det an på om du sender noe godt eller noe dårlig. Du kan bruke apparatet til å forstyrre naboene dine. Slike forstyrrende bølgesendere finnes også blant menneskene, hvor et menneske kan forstyrre andre, også her ved opptaket av den helbredende bølge, her i et felles mottak, hjemme kan du gjøre det alene.

Disse sammenligningene jeg har gitt dere; hvis dere beholder det, kan dere gjøre andre sammenligninger i det praktiske livet, da har dere alt, da kan dere selv bestemme hvilken vei dere vil gå.

Hva nytter det å ha en kurv full med frukt, hvis den er angrepet av råte eller til og med har råtnet? Hva nytter det om man snakker om tro på Gud og fyller kirkene, hvis menneskene fortsatt er onde? Hva nytter det, om et menneske bare har ondskap og dårlige tanker i sitt lille hode? For det er hovedkvarteret, og derfra påvirker det hele kroppen. Råttenskapen sprer seg utover derfra hvis han holder fast på det og har hodet fyllt med dårlighet. Hvis du har belastet deg sjelelig med mye ondt, og ikke vil gi slipp på det, blir du aldri i stand til å oppta det gode, det guddommelige. Gjør deg fri! Tenk over hva du egentlig vil. Tenk over hva du har kommet hit for. Dette som jeg har sagt dere, hadde dere ikke forventet å høre. De fleste hadde forventet å bli friske straks. Det er å forlange! Dere skal intet forlange, dere har ingen rett til det. Dere skal bare oppta og oppnå. Det er noe annet som venter deg. Men hvis jeg vil legge noe i hånden din, og du allerede har noe i hånden, noe dårlig, da kan du ikke ta imot noe.

Hvis du ikke legger det fra deg, kan jeg ikke gi deg det gode, da faller det på bakken, og du fikk det ikke. Det nytter heller ikke om jeg vil gi deg denne gaven du har kommet for, sunnheten, når jeg vil formidle den, når du ikke har lagt fra deg det dårlige, sykdommen.

Dere skulle være rene, dere skulle være gode! Men når jeg gir deg dette gode – la oss ta et eksempel: Jeg gir deg ein porselenskopp, og du har noe annet du holder i hånden, eller du kaster noe skitt bort samtidig med at jeg gir deg denne lille koppen, og du er slumsete, og du mister den. Hva skjer? Den går i stykker. Porselenet er der, men koppen er ikke der mer. Av en haug med skår kan jeg ikke lage en kopp.

Du gir heller ikke barnet ditt unødvendige ting som kan gå i stykker. Da går økonomien din snart over styr. Så først lærer man barnet sitt hvordan tingene skal behandles. Derfor trenger man tid, mennesket trenger tid for å vokse opp, for et nyfødt barn er ikke stort med en gang. Man trenger tid, man må gjøre et arbeid og en innsats for å oppdra det lille barnet, og når det har blitt stort, vet man hvilke bekymringer man har hatt med det. Ja, så er barnet blitt stort, og nå tror man at man skal få litt takknemlighet på sine gamle dager. Men så kommer det en ond hånd og skader dette barnet, ja kanskje til og med dreper det. Og alt arbeidet ditt har vært forgjeves. Noe kan snart bli ødelagt, men å bygge et hus krever også mye tid og innsats. Mange hender må være virksomme før det blir et hus. De manges liv som arbeider der. Men det blir lett ødelagt hvis det kommer en ond hånd. På et øyeblikk kan det gå opp i flammer eller bli sprengt i stykker.

Det er en begynnelse uten slutt, og ingen har funnet slutten. Mennesket er så urolig, det kan ikke gjøre annet enn ondskap. I det små ser det slik ut: først er det misunnelse, så er det krangel, så blir det slagsmål. Slik ser det også ut i det store. Et land, ikke landet, men menneskene i landet er misunnelige på naboene. Først misunnelse, så krangel og stridigheter, og så kommer, i det store, krigen. Så langt ut har menneskene kommet! Selv om man snakker om fred, er det umulig å komme freden nærmere. Dere som tyskere, sier: ”Jeg vil ikke ha noe å gjøre med engelskmenn, amerikanere, franskmenn, russere eller noen andre, de er mine fiender.” Dere har kommet til et punkt hvor det er gitt dere å se på dem som fiender. Nei, de er bare naboene deres, ikke fiendene deres! Da måtte du også si at folkene i nabohuset var fiendene dine. Du snakker da med dem, du oppfører deg da ordentlig. Er de ikke mennesker? Det er alle mennesker, bare med den forskjell at de har en annen ledelse. Som i et ekteskap; bare med den forskjell, der er far og der er mor, og det er det hele, ikke noe mer.

Den veien som mennesket har fulgt til nå, er en feil vei, et villspor, ikke lenger den guddommelige. Man kan ikke både være på villspor og samtidig oppnå det gode, det går ikke. Derfor vil vi mennesker forsøke å finne tilbake til den guddommelige veien og følge den. Som jeg nettopp sa, broen er der, og broen holder! Det er ingen lenger som kan nekte for det. Og hvis dere går den veien, vil dere gradvis oppnå deres menneskeverd. Det du er verdt som menneske. Da vet du, og da vet også Herren Gud, at forbindelsen til Gud, som mennesket ikke lenger hadde, er gjenopprettet, og Han sier: Nå bryr jeg meg om menneskene, ikke tidligere. Akkurat som pæren ikke lyser når den ikke er koblet til elektrisitetsverket. Akkurat sånn ordner jeg forbindelsen. Og dere kan så leve og oppfylle hensikten med livene deres som mennesker.

Nå tror jeg, at jeg har fortalt dere nok. Avgjørende også her er ikke ordet, men handlingen.

Men det ligger ikke på meg. Det ligger på det enkelte menneske. Nå lar jeg dere være alene en stund, og ber dere om at dere imens lar være å snakke med hverandre. Gjør et ordentlig forsøk, en gang i livet må du være egoist. Dere må selv gjøre det som trengs for å bli et sunt menneske, så egoistiske må dere være. Det er alt. Du kan ikke hjelpe dine medmennesker hvis du er dårlig. Da sier folk sier til seg selv: ”Han der er jo syk, han kan ikke hjelpe meg, han er jo selv syk.”

Derfor, hvis du vil hjelpe andre, må du sørge for å motta. Og deretter kan du si: ”Jeg har det, og jeg blir på denne veien, og hvis du også vil, må du også gå den, ellers får du det ikke.”

Dere er et eller annet sted på en vei, hvor det er en frukthage. Den som allerede har den lykke å være i denne frukthagen, får sikkert også lov å spise av fruktene, disse naturlige guddommelige fruktene. Men den som sier: ”Jeg har ikke tid til å gå inn dit, jeg tjener mer her hvor jeg er, etterpå skal jeg kjøpe frukten,” han gjør en feil. Hvis han tror at han er på den rette veien, skal han rolig bli der. Frukten, det guddommelige, kan ikke kjøpes. Den som vil bli sunn og god, må begynne å gjøre

bruk av Guds velsignelse. Han henter frukten selv, han sender ikke sin bestemor, som Satan, som sendte sin bestemor. Han går fortsatt selv på den ene siden, på den andre siden kryper han inn i menneskekroppene. Altså, den som vil spise, må selv hente! Den som ikke kommer til rett tid, han får den ikke. Han må ikke forsømme tiden, han må bruke tiden og muligheten.

Nå forlater jeg dere en kort stund. Jeg ber dere om å holde dere i ro og gå inn i dere selv og lytt i den grad du kan det. Hvis ikke, hvis du tror du kan bli underholdt her, da befinner du deg ikke på rett sted – jeg kaster ingen ut, men jeg sier, uromakere trenger jeg ikke, de kan gå ut. Men den som vet hva han har kommet for, forholder seg helt rolig for å bli frisk. Jeg fører dere ikke på villspor, jeg vil bare føre dere på den rette vei, og gjør alt jeg kan for å opplyse dere, så dere skal forstå. Vær så snill, gjør det jeg har bedt dere om å gjøre.

Merk: Innholdet i denne talen er noen steder på grunn av uskarphet i stenogrammet ikke helt ordrett gjengitt.
Kilde: Arkiv Bruno Gröning Stiftung